

קטו.

חפילה על אריבת הגלות שיעשה למען שמו שלא יתחלל:

א לא לנו ידה לא לנו כירלשמך תנו בבוד על חסיך עלי אמתך: כ למה יאמרו הגויים
אייה נא אליהם: ג ואלהינו בשמי כל אשר חפץ עשה: ד עצוביהם בסוף וזהב מעשה
ידי אדם: ה פה להם ולא יבראו עיניהם להם ולא יראו: אוניהם להם ולא ישמעו אף להם
ולא יריחו: ז ידיהם ולא ימשו רגליים ולא יהלכו לאחנו בגורונם: ח במויהם יהיו
עשיהם כל אשר בטה בתה: ט ישראל בטח ביהוה עוזם ומגנם הוא: י בית אהרן בטחו
ביהוה עוזם ומגנם הוא: א יראי ידה בטחו ביהוה עוזם ומגנם הוא: כ ידה זכרנו יברך
יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן: ג יברך יראי ידה הקטנים עם הגדלים: ד יסף
יהוה עליהם עליכם ועל בניכם: ט ברוכים אתם ליהוה עיטה שמם ואין: ט השמים
שמים ליהוה זהארן נתן לבני אדם: ז לא הפתים יהלוייה ולא כלירדי דומה:
יח ואנחנו נברך זה מעתה ועד עולם הלויה:

קטו.

שבחים נוראים להקריזיבוריה והירך דוד אמר בדין הוא לאחוב אותו על כל הפטות שעשה לו כמה נסائم ואני יודע מה גמול ישם לו שאי אפשר להשיב לו על כל הנמל שעשה עמו:

א אהבת כי ישמעו ידה את קולי תחנני: ב כי התחז אונו לי ובימי אקרה: ג אפפני
חכלי מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגזן אמתא: ד ובשם ידה אקרה אינה ידה מלטה
נפשי: ה חנון ידה עציק ואלהינו מרחם: ו שמר פתאים ידה ללתני ולי יהושע: ז שובי
נפשי למנוחיכי כי ידה גמל עלייכי: ח כי חילצת נפשי מפotta את עיני מזדמעה את רגלי
מדחיה: ט ארתלך לפני ידה הארץ הרים הרים: י האמנתי כי ארבך אני ענית מאר: א אני
אמרתי בחרפי כל האדם פוב: י מה אשיב ליהוה כל תגמולו עלי: ג כסישועות אשא
ובשם ידה אקרה: ד גורי ליהוה אשלם נגרה נא לכל עמו: ט יקר בעני ידה הפטה
לחסידיו: ט אינה ידה כיראני עבדך אנירעבדך בז אמתך פתקת למסרי: ז לך אונח נבה
תורה ובשם ידה אקרה: ח גורי ליהוה אשלם נגרה נא לכל עמו: ט בחריות בית
יהוה בתוככי ירושלם הלויה:

נקודות משיחות קודש – מזמור קטו מתוך "תהלות מנוח"

ב-ג – למה יאמרו הגויים אי' נא אלקיהם. ואלהינו בשמי כל אשר חפץ עשה

טענת הגויים ומענה ישראל

א. בפסוקים הללו מבואר שטענת הגויים "אי' נא אלקיהם", וישראל מшибים להם
"ואלהינו בשמי כל אשר חפץ עשה".

זה שטענתם מובאת בתורה, מובן, שאין זו טענה בועלמא, אלא יש לה מקום עפ"י